

Ignacy Skrzypek, Franciszek J. Lachowicz, Jolanta Dębowska

Kretomino, gm. Manowo. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 11, 175

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRETOMINO, gm.Manowo
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Koszalinie

Badania prowadził mgr Ignacy Skrzypek /autor sprawozdania/, mgr Franciszek J.Lachowicz i mgr Jolanta Dębowska. Finansował WKZ w Koszalinie poprzez Polskie Towarzystwo Archeologiczne i Numizmatyczne Oddział w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /2 poł. IX w./.

Grodzisko położone jest 0,5 km na północny-wschód od zabudowań wsi Kretomino, bezpośrednio na południe od rzeki Dzierżęcinki na terenie wojskowym i przez długi okres czasu było niszczone pracami ziemnymi.

Wykop I o wymiarach 15 x 10 m założono w miejscu, gdzie teren najbardziej był rozkopany podczas wybierania ziemi. Zlokalizowano go około 2 m od torów kolejki wąskotorowej po stronie południowej na osi wschód - zachód. Podzielono go na trzy ćwiartki A, B i C o wymiarach 10 x 5 m.

Prace ratownicze prowadzono na ćwiartce A, w miejscu gdzie pierwotnie znajdował się wał grodziska - obecnie już zupełnie splantowany. Po zdjęciu warstwy humusowej, nasypiskowej o miąższości około 30 cm, natrafiono na warstwę brunatno-ciemnej ziemi z dużą zawartością ceramiki wczesnośredniowiecznej datowanej roboczo na 2 połowę IX wieku. Poniżej tej warstwy, w profilu zachodnim wystąpiły szuigi spalonego drewna, jako pozostałość po przepalonych drewnianych konstrukcjach umocnienia wału. Na głębokości 110 - 115 cm, w części północno zachodniej odsłonięto warstwę kamieni pełnych stanowiących wewnętrzną ławę umocnienia wału grodziska. W części południowej wykopu, w miejscu rozsypiska wału, odsłonięto grubą warstwę spalonych konstrukcji drewnianych, stanowiących pozostałość po spalonej palisadzie zwalonej do wnętrza grodu w trakcie pożaru. Interesujące rezultaty jakie uzyskano zmuszają do czynienia starań, aby stanowisko to w przyszłości przebadać systematycznie.

KRUPICE, gm.Siemiatycze
woj.białostockie
Stanowisko III

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Krystyna Chilaon. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe wczesnośredniowieczne.

Cmentarzysko składające się z 9 kurhanów położone jest około 400 m na południe od drogi polnej z Krupic do wsi Bujaki, w sąsiedztwie zabudowań Eugenii Król.